

“প্ৰিয় সন্তান সকল - তোমালোকে অন্ত লৈকে এই মধুৰ জ্ঞান শূনি থাকিব লাগিব, যেতিয়ালৈকে জীয়াই থাকা - পঢ়িব আৰু যোগ শিকিব লাগিব ”

প্ৰশ্ন: পিতাৰ লগত তোমালোক সন্তানসকল কোনটো সেৱাৰ নিমিত্ত হৈছা?

উত্তৰ: যেনেকৈ পিতাই সমগ্ৰ বিশ্বক লিবাৰেট (মুক্ত) কৰে, সকলোকে আনন্দ দিয়ে, শান্তি স্থাপন কৰোতা হৈ শান্তি স্থাপন কৰে তেনেদৰে তোমালোক সন্তানসকলেও পিতাৰ লগত এই সেৱাৰ নিমিত্ত হোৱা। তোমালোক হ’লা উদ্ধাৰকাৰী সেনা। তোমালোকে ভাৰতৰ দুৰ্বি থকা নাওঁখন উদ্ধাৰ কৰিব লাগে। ২১ জন্মৰ কাৰণে সকলোকে সম্পত্তিবান বনাব লাগে। এনেকুৱা সেৱা তোমালোক সন্তানসকলৰ বাহিৰে আন কোনেও কৰিব নোৱাৰে।

ওঁমশান্তি। সন্তানসকলে জানে আৰু গোৱাও হয়, যে চন্ চ’উজ ফাডাৰ এও মাডাৰ (সন্তানে মাক দেউতাকক প্ৰত্যক্ষ কৰায়)। যিহেতু পিতাই সন্তানসকলক ৰচনা কৰে, যেতিয়ালৈকে ৰচা নহয়, তেতিয়ালৈকে পিতাকে সন্তানসকলক কেনেকৈ শিকাৰ যে, এওঁ তোমাৰ মাতা-পিতা। সন্তানসকলে এয়া শিকি পিতাকক প্ৰত্যক্ষ কৰাই যে আমাৰ পিতা এনেকুৱা। একেদৰেই পুনৰ গোৱা হয় বিদ্যাৰ্থীয়ে শিক্ষকক প্ৰত্যক্ষ কৰায়। যেতিয়া শিক্ষকে বিদ্যাৰ্থীক পঢ়ায় তেতিয়া তেওঁক প্ৰত্যক্ষ কৰায়। অমুক বেৰিষ্টাৰে মোক বেৰিষ্টাৰ বনালে। যেতিয়ালৈকে বেৰিষ্টাৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে ছাত্ৰই কেনেকৈ প্ৰত্যক্ষ কৰাব। তেনেদৰে গুৰু সকলেও যেতিয়া অনুগামী তৈয়াৰ কৰিব তেতিয়া ক’ব যে গুৰুৰ পৰা এইখিনি-এইখিনি পালে। সেই পিতা, শিক্ষক, গুৰু বেলেগ বেলেগ হয়। অৱশ্যে কোনোবা পিতাই সন্তানক পঢ়ায়ো, হ’ব পাৰে, তথাপিও তাততো বিষয় বহুত থাকে। এনেকুৱা নহয় যে একেজন শিক্ষকে সকলো বিষয় পঢ়ায়। সকলো বিষয়ৰ বেলেগ বেলেগ শিক্ষক থাকে। এইয়াতো এজনেই পিতা, শিক্ষক, গুৰু। যেতিয়ালৈকে সন্তানসকলক নিজৰ নবনায় তেতিয়ালৈকে প্ৰত্যক্ষ হ’ব নোৱাৰে যে মই অমুকৰ সন্তান, তেওঁৰ সম্পত্তিৰ মই অধিকাৰী হওঁ। প্ৰথমতেটো পিতাকে সন্তানসকলক নিজৰ কৰি লয়। সন্তানেও কয়- মই নিজৰ কৰি লৈছো। সন্তানে জানে - পিতাক প্ৰত্যক্ষ কেনেকৈ কৰাব লাগে। আমি বাস্তৱিকতে ঈশ্বৰৰ সন্তান। এনেয়েটো প্ৰত্যেক জনেই নিজকে ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি ভাবে, অ’ গড্‌ফাডাৰ বুলি কয়। ফাডাৰ বুলি ক’লে মাডাৰো স্মৃতিত আহে। কোৱাও হয় তুমিয়েই মাতা-পিতা.....ফাডাৰে আহি সন্তানসকলক বুজাইছে - মই তোমালোকৰ মাতা-পিতা হওঁ। তোমালোকেও জানি গ’লা যে এইয়া বেহদৰ মাতা-পিতা। সেই পিতাই বহি লৈ পঢ়ায়, সৃষ্টি চক্ৰৰ আদি-মধ্য-অন্তৰ ৰহস্য কথা শুনায়। সন্তানসকলে যেতিয়া বুজি পায় তেতিয়া আনকো বুজায় যে সৃষ্টি চক্ৰ কেনেদৰে ঘূৰে। গোৱাও হয় - পৃথিৱীৰ ভূগোল-বুৰঞ্জী পুনৰাবৃত্তি হয়। কিন্তু এই জ্ঞান তোমালোকে এই সময়তহে পোৱা। যেতিয়া পুৰণি দুনিয়াৰ বিনাশ আৰু নতুন দুনিয়াৰ স্থাপিত হয়। এতিয়া সৃষ্টি চক্ৰ সম্পূৰ্ণ হ’বৰ হৈছে। কলিযুগ অথবা পুৰণি যুগ সম্পূৰ্ণ হৈ নতুন দুনিয়া, নতুন যুগৰ আৰম্ভ হৈ আছে। এই জ্ঞান শিক্ষা গুৰুৱে তোমালোক বিদ্যাৰ্থীসকলক শুনায়। বিদ্যাৰ্থীসকলে আকৌ আনক শুনায়। সেইজন শিক্ষক পিতাও হয়, সেই পৰম পিতাই আমাক বুজাইছে। নতুন দুনিয়া, নতুন যুগ আছিল তেতিয়া ভাৰতত দেৱী-দেৱতাৰ ৰাজ্য আছিল। দুটা যুগত একেই বিশ্ব সৰ্বশক্তিমানৰ ৰাজ্য আছিল। তেওঁলোক বিশ্বৰ মালিক আছিল। কোন? ভাৰতবাসী, আদি সনাতন দেৱী-দেৱতাসকল। যদিও ভাৰত থওৰ মালিক আছিল, কিন্তু বেহদ বিশ্বৰ মালিক আছিল। কোনো বিভাজন নাছিল। বায়ু, আকাশ, সাগৰ, পৃথিৱী সকলোৰে মালিক এখন ভাৰতেই আছিল। বিশ্বৰ ৰচয়িতাৰ জয়ন্তী বা জন্মও ইয়াতেই হয়। পিতাই কয় মইতো পুনৰ জন্মত নাহো। আত্মাই কয় মই এটা শৰীৰ এৰি আন এটা লওঁ বা পাপ আত্মাৰ পৰা পুণ্য আত্মা হৈ আছে। পিতাই বুজায় তোমালোকে জানাও যে মনুষ্যই পুনৰ জন্ম লয়। সৰ্বাধিক ৮৪ জন্ম।

এই জ্ঞান দুনিয়াই বুজি নাপায়। পিতাকেই ন’লেজফুল (জ্ঞানৰ ভাণ্ডাৰ), ৱিচফুল (আনন্দৰ ভাণ্ডাৰ) বুলি কোৱা হয়। সমগ্ৰ বিশ্বক আনন্দিত কৰে, সকলোকে মুক্তি দিয়ে। পিতাই বুজায় - মই কেনেকৈ সন্তানসকলক মুক্তি দিওঁ। মই গাইডো (পথ প্ৰদৰ্শক) হওঁ, পিচেমকাৰো (শান্তি প্ৰতিস্থাপক) হওঁ। শান্তি প্ৰতিষ্ঠা কৰো। সাৰ্বভৌমত্বও স্থাপন কৰো। সন্তানসকলে জানে- এই সময়ত ভাৰত দেউলীয়া। বেহদৰ পিতাৰ এইয়া জন্ম স্থান। কিন্তু মনুষ্যই বুজি নাপায়। শিৱৰ সোমনাথ মন্দিৰো ইয়াতেই আছে। তাত এই শিবলিংগকে ৰাখি থোৱা আছে। সন্তানসকলক বুজোৱা হৈছে - পৰমাত্মাৰতো এনেকুৱা ইমান ডাঙৰ ৰূপ নাই। তৰা সদৃশ। আত্মা, গুৰুৰ ফ’ল’ৱাৰ্চ (অনুগামী) হয়, গুৰুৱে তেওঁলোকক শান্ত আদি শুনায়, তেওঁলোকে আকৌ আনক

শুনায়। ক'ব - গুৰুৱে আমাক এই শাস্ত্ৰ আদি শিকালে। বানাবসলৈ গৈ শাস্ত্ৰ আদি শিকে। বিদ্যুত মণ্ডলীৰ (Vidhoot Mandali) পৰা উপাধি আদি লৈ আহে। যেনেদৰে সৰস্বতী আদি.....এতিয়া এই সৰস্বতী নামতো মন্মাৰ হয় কিয়নো তেওঁ বেহদৰ জ্ঞান শুনাইছে। তেওঁতো হৃদৰ ভক্তিমার্গৰ শাস্ত্ৰ শিকে। এতিয়া এয়াতো সন্তানসকলে জানে যে আমাৰ পৰম গুৰুও তেওঁৱেই। পৰম পিতাও হয়, সৰ্বশক্তিমান পিতাও লাগে নহয় জানো, কিয়নো মায়াও কম নহয়। তেৱোঁ সৰ্বশক্তিমান। মায়া সকলোৰে মাজত ব্যাপক। পিতা সকলোৰে মাজত ব্যাপক নহয়, তেওঁতো পুনৰজন্ম ৰহিত। পৰমপিতা পৰমাত্মাই পুনৰ জন্ম নলয়, মনুষ্যই লয়। তথাপি পৰমাত্মাক সৰ্বব্যাপি বুলি কৈ কিমান গ্লানি কৰা হয়। যেতিয়াই এনেকৈ গ্লানি কৰে আৰু মনুষ্য পতিত হৈ যায় তেতিয়া মই পুনৰ আহো। এয়া জানো কোনোবা শাস্ত্ৰত আছে যে বেহদৰ পিতা শিক্ষকো হয়, গুৰুও হয়। সকলোকে পতিতৰ পৰা পাৱন বনাওঁতাও হয়। পিতাই কয় এই সকলো বেদ-শাস্ত্ৰ হৈছে ভক্তিমার্গৰ। ভক্তিমার্গ আধা কল্প ধৰি চলে, জ্ঞান মার্গ আধাকল্প নচলে। জ্ঞানটো এটা সময়তেই পিতাই আহি বুজায়। এবাৰ জ্ঞান প্ৰাপ্তি কৰিলেই পুনৰ 21 জন্মৰ প্ৰালন্ধ চলি থাকে। এনেকুৱা নহয় যে এই ন'লেজ অথবা জ্ঞান আধা কল্প ধৰি চলি থাকে। এইটো কথা বুজা যে এই ন'লেজপ্ৰায়ঃ লুপ্ত হৈ যায়। তাত সকলোৱেই সংগতিত থাকে, তেওঁলোকক জ্ঞানৰ দৰকাৰ নাই। এই সময়ত জ্ঞান সাগৰ পিতা আহি সন্তানসকলক কিমান জ্ঞান শুনায়। সন্তানসকল যেতিয়ালৈ জীয়াই থাকিব তেতিয়ালৈকে পিতাৰ জ্ঞান শুনি থাকিব। বহুত মধুৰ (ন'লেজ) জ্ঞান। যোগো অন্তলৈকে শিকিব লাগিব কিয়নো জন্ম- জন্মান্তৰৰ পাপৰ বোজা মূৰত বহুত আছে। এটা জন্মৰ কথা নহয়। জন্ম-জন্মান্তৰৰ পৰা আত্মাত মলি লাগি আহিছে, সেই কাৰণে ঘোৰ অন্ধকাৰত আহি গৈছে। আত্মাত পুনৰ্জন্মৰ মলি জমা হৈ হৈ, খাদ পৰি পৰি কিমান পতিত তমোপ্ৰধান হৈ গৈছে। আত্মাও মিহলি সেয়েহে অলংকাৰো (শৰীৰো) মিহলি। একদম জৰাজীৰ্ণ অৱস্থা পালেগৈ। বিশেষকৈ ভাৰতবাসী আৰু সাধাৰণভাৱে সকলো ধৰ্মই ক্ৰমানুসৰি। গতিকে সকলো সন্তানে পিতা আৰু মাতাকপ্ৰত্যক্ষ কৰাব লাগে। স্বৰ্গৰ মাতাস্ত পিতা বুলি কোৱা হয় গতিকে পিতাৰ লগত মাতাও লাগিব। মনুষ্যই ভাৱে - এদম্ব্ৰক্ষা, ইভ সৰস্বতী। বাস্তৱিকতে এয়া ভুল। নিৰাকাৰ গডফাডাআছে যেতিয়া মাডাৰো নিশ্চয় থাকিব। কিন্তু তেওঁলোকে ইভুলি জগত অস্বাক কৈ দিয়ে। বাস্তৱিকতে এইটো বহুত মুখ্য বিষয়। নিৰাকাৰ শিৱবাবাই এই ব্ৰহ্মা মুখৰ দ্বাৰা কয় - তোমালোক মোৰ সন্তান। এই ব্ৰহ্মা মাতা হৈ যায়। ব্ৰহ্মা প্ৰজাপিতাও হয় আৰু মাতাও হয়। তেওঁ হৈছে পৰম ৰুহানী পিতা। আকৌ স্থূলত মাতা ব্ৰহ্মাৰ জীয়ৰী সৰস্বতীক কোৱা হয়। জগত অস্বাক কিমান বৃহৎ মেলা লাগে। জগতপিতা ব্ৰহ্মাৰঅজমিৰত ইমান ডাঙৰ মেলা আদি নালাগে। জগত অস্বাক বহুত মান আছে কিয়নো মাতাৰ প্ৰভাৱ বিস্তাৰ হ'ব লাগিব। তেওঁলোকে কয় স্ত্ৰীৰ স্বামীয়ে গুৰু ঈশ্বৰ। কিন্তু এনেকুৱা নহয়। পিতাই আহি কয়, তোমালোক মাতাসকলৰ মৰ্যাদা উচ্চ কৰো। চৰকাৰেও মাতা সকলক আগত ৰাখিবলৈ লৈছে। সেই সকল হৈছে ৱাইঅ'লেন্স (হিংসক) আৰু এইয়া হৈছে ন'ৱাইঅ'লেন্স (অহিংসক) গুপ্ত শক্তি সেনা।

সেই সকলৰ বিনাশ কালত বিপৰীত বুদ্ধি। এইয়াও ড্ৰামাত (নাটকত) নিৰ্ধাৰিত হৈ আছে। ড্ৰামাক বুদ্ধিত বহুত ভালকৈ ৰখা উচিত। এই বেহদৰ ড্ৰামা পুনৰাৱৃতি হয়। সন্তানসকলক যি ৰীতিৰে শিকাওঁ পুনৰ কল্পৰ পিছত শিকাম। সকলো ড্ৰামাৰ বন্ধনত বান্ধ খাই আছে। পিতাই নিজেই কয়- ময়ো ড্ৰামাৰ বন্ধনত আছো। দুখতো ভাৰতবাসীৰ ওপৰত বহুত আহি থাকে। এনেকৈ বাৰে বাৰে অৱতাৰ লৈ মুক্তি দিম জানো। মইটো এবাৰেই আহো, আহি গোটেই বিশ্বৰ মালিক বনাওঁ। পৰমধামৰ পৰা কল্পৰ সংগম যুগত আহো। এতিয়া তোমালোকে ড্ৰামাৰ ডাইৰেক্টৰ (নিৰ্দেশক), মুখ্য অভিনেতা-নেত্ৰী সকলক জানা। হৃদৰ কথা শুনায় - অমুক চহকী আছিল। ইয়াত তোমালোকে জানা - কোন কি হয় (who is who), সমগ্ৰ সৃষ্টিত সকলোতকৈ চহকী কোন! সমগ্ৰ সৃষ্টিত সকলোতকৈ চহকী স্বৰ্গৰ লক্ষ্মী-নাৰায়ণ। কোনে আহি এনেকৈ শুনায়? পিতাই। সন্তানোসকলে জানে আমাৰ নিচিনা ভৱিষ্যতে ২১ জন্মৰ কাৰণে সম্পত্তিবান আৰু কোনো নহয়। তোমালোকে বহুত শ্ৰেষ্ঠ সেৱা কৰা। মুখ্যতে ভাৰতৰ আৰু সাধাৰণ ৰূপত সমগ্ৰ বিশ্বৰ। তোমালোক উদ্ধাকাৰী সৈনিক। ভাৰতৰ নাও এতিয়া ডুবি আছে, এইয়াও নাটক। বুজোৱা হয় ভাৰতৰ নাও উদ্ধাৰ কোনে কৰে? শিৱ শক্তি সকলে। তোমালোক সকলোৱে শিৱশক্তি। পিতাই কয়, মই তোমালোকক স্বৰ্গৰ মালিক বনাইছিলো। মায়াই পতিত বনালে পুনৰ তোমালোকক মহাৰজা-মহাৰানী বনাওঁ। তোমালোকৰ হৈছে পৱিত্ৰ মার্গ। সন্ধ্যাসীসকলৰ নিবৃত্তি মার্গ। সেইয়া হৈছে হৃদৰ সন্ধ্যাস আৰু এইয়া হৈছে বেহদৰ সন্ধ্যাস। আজিকালি দুনীয়াত মিছা, ব্ৰষ্টাচাৰ বহুত আছে। এইয়া হৈছে ৰৌৰৱ নৰক। তোমালোক সন্তানসকল এতিয়া ঈশ্বৰীয় বুদ্ধিৰ দ্বাৰা কি হোৱা? এতিয়া তোমালোকে কোৱা আমি ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা শিৱবাবাৰ সন্তান হৈছো। আকৌ আমি দেৱতা হ'মগৈ পুনৰ ক্ষত্ৰিয়, বৈশ্য, শূদ্ৰ হ'ম আকৌ ঈশ্বৰৰ সন্তান হ'মগৈ। কল্পৰ আগতেও ঈশ্বৰৰ সন্তান আছিলো। পিতাৰ পৰা স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায় গতিকে শ্ৰীমতত চলিব লাগে। সেইসকল বিনাশ কালত বিপৰীত বুদ্ধিৰ যাদৱ আৰু কৌৰৱ। তোমালোক হৈছা বিনাশ কালত প্ৰীত বুদ্ধি পাণ্ডৱ যিসকলৰেই জয়-জয়কাৰ হ'বগৈ। তোমালোক হৈছা গুপ্ত শিৱশক্তি ভাৰত মাতা, ইয়াত গোপ-গোপী দুয়োজনেই আছে। নাম মাতাসকলৰ কৰিব লাগে। মাতা সকলকেই বহুত হাৰাশাস্তি কৰা হৈছে। দ্ৰৌপদীকেই নাঙঠ কৰিলে। কয় - ভগৱান আমাক নগ্ন হোৱাৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

গতিকে পিতা আহি ৰক্ষা কৰে। বহুত সম্পত্তি পোৱা যায়। প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগে - শিৱবাবা, মিঠা বাবা, আমি আপোনাৰ পৰা ৰাজ্য-ভাগ্য নিশ্চয় ল'ম। ৰাজ্য-ভাগ্য শিৱবাবাৰ পৰা ল'ব লাগে নহয়। গোৱাও হয় ঈশ্বৰৰ গতি মতিয়েই পৃথক। তেওঁৰেই জানে আৰু কোনেও নাজানে। তোমালোকে এতিয়া জানিছা ঈশ্বৰৰ গতি মতি সন্তানে জানে পুনৰ সন্তানসকলে প্ৰত্যক্ষ কৰাব লাগে। সন্তানক স্থায়ী সুখ-শান্তিৰ সম্পত্তি পিতাইহে দিয়ে। অল্পকালৰ শান্তি কোনো কামৰ নহয়। যিহেতু মাঁ-পিতা বুলি কোৱা সেয়েহে সন্তানসকলে পিতা-মাতাক প্ৰত্যক্ষ কৰাব লাগে। পিতা-মাতা কোন? সেইয়া সন্তানসকলে বহি শুনায়। এয়া সমগ্ৰ বিশ্বৰে পিতা-মাতা। তেওঁ ৰাজ্য-ভাগ্য দিয়ে। সচাকৈপিতাৰ পৰা ৰাজ্য-ভাগ্য পাইছিলো। এতিয়া কলিযুগৰ অন্ত, পুনৰ পিতাৰ পৰা পাম। সন্তানে পিতাকক প্ৰত্যক্ষ কৰায় আৰু পিতাকে সন্তানক প্ৰত্যক্ষ কৰায়। পিতাই মাথো কয় মোক স্মৰণ কৰা, তেতিয়া তোমালোকৰ বোজা আঁতৰি যাব। স্মৰণৰ (চাৰ্ট) তালিকা ৰাখিব লাগে। আমি কিমান সময় পিতাক স্মৰণ কৰো। এনেকুৱা নহয় যে আমিহে শিৱবাবাৰ সন্তান হয়েই। পিতাই কয়- উঠোতে, বহোতে, চলোতে কিমান স্মৰণ স্মৃতিত থকা - চাৰ্ট ৰাখা। মুখ্য হৈছে স্মৰণ। বিঘ্নও যোগত আহে। ভাৰতৰ প্ৰাচীন যোগ প্ৰখ্যাত। সেইয়া হৈছে হঠযোগ। ৰাজযোগ পিতাইহে শিকায়। তেওঁলোকেটো ভিন ভিন প্ৰকাৰৰ যোগ শিকায়। তেওঁলোকৰ হৈছে হৃদৰ সন্ধ্যাস, তোমালোকৰ বেহুদৰ সন্ধ্যাস। প্ৰবৃত্তিত থাকিও পিতাক ইমান স্মৰণ কৰা যাতে অন্তিম সময়ত আনৰ স্মৃতি নাহে। আত্মাই এজন পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে তেতিয়াহে বিকৰ্মজীং হ'ব পাৰিব। বিকৰ্মজীং আৰু কোনেও বনাব নোৱাৰে। অৱশ্যে ভাৱনাৰ ভাড়া অল্পকালৰ কাৰণে পায় কিন্তু পতিতৰ পৰা পাৱন হ'ব নোৱাৰে। ভক্তই যিমানেই চেষ্টা নকৰক তথাপিও যাব নোৱাৰে। ভগৱান সকলো সন্তানৰ বাবে এজনেই। তেওঁ এবাৰেই আহে। ভগৱানে কয় - হুবহু ৫ হাজাৰ বছৰৰ আগৰ দৰেই আহিছো, পুনৰ কল্পৰ আগতে বিচ্ছিন্ন হোৱা সন্তানসকলৰ লগত মিলিত হওঁ। আত্মা-পৰমাত্মা বহু কাল বিচ্ছিন্ন হৈ আছিল..... কোনসকল আত্মা যিয়ে বিচ্ছিন্ন হৈ আছিল? সেই সকলেই প্ৰথমে আহিব। অনেক ধৰ্মৰ বিনাশ হৈ, এক ধৰ্মৰ প্ৰতিষ্ঠা হৈ গ'লে আকৌ সত্যযুগী আদি সনাতন দেৱী-দেৱতা ধৰ্মৰ হৈ যাব। অন্য কোনো ধৰ্ম নাথাকিব। এতিয়া তোমালোক হৈছে কল্পৰ আগতে বিচ্ছিন্ন হৈ পুনৰ লগ পোৱা সন্তান, স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী। প্ৰথমতে হেৰাই পুনৰ লগ পোৱা বুলি ক'ব তাৰ, পিছত স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী বুলি ক'ব। মনুষ্যই ক'ব - এয়াটো দেৱতাৰ উপাধি। দেৱতাৰ হে অলংকাৰ আছে। এই সকলোবোৰ নিজৰ কল্পনা লৈ আহিছে, এনেকৈও ক'ব। তোমালোকে জানা মিঠা বৃক্ষৰ কলম লাগি আছে। বিলাততো এই গুত্ৰানেই দিব লাগে। তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিতা কোন? নিশ্চয় মাতাও থাকিব। পিতা আহিছে সুখ-শান্তিৰ উত্তৰাধিকাৰ দিবলৈ, তাত স্বাস্থ্য আৰু সম্পত্তি সকলো পোৱা যায় গতিকে বিধি পূৰ্বক পিতাক স্মৰণ কৰা। কয় - অ' গডফাডাৰ তেন্তে সৰ্বব্যাপি বুলি কেনেকৈ ক'য়, এয়াটো ভুল হৈ যায়। আত্মা!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*** ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ :-****

(1) বিকৰ্মজীং হ'বলৈ চলোতে-ফুৰোতে পিতাৰ স্মৃতিত থকাৰ অভ্যাস কৰিব লাগে। স্মৰণৰ তালিকা নিশ্চয় ৰাখিব লাগে।

(2) নিজৰ প্ৰতিটো চলনৰ দ্বাৰা মাতা-পিতা আৰু শিক্ষা গুৰুক প্ৰত্যক্ষ কৰাব লাগে। বিনাশ কালত প্ৰীত বুদ্ধিৰ হৈ থাকিব লাগে। আত্মিক সেৱা কৰিব লাগে।

বৰদান: পাহাৰ সদৃশ কথাকো এ টি ' বাবা ' শব্দৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা কপাহলৈ পৰিৱৰ্তন কৰো তা সহজ যোগী হোৱা ।

সহজযোগী হ'বলৈ এটা শব্দ মনত ৰাখা - "মোৰ বাবা" সিমানেই। যেনেকুৱাই কথা নাহক কিয়, হিমালয় পাহাৰতকৈও ডাঙৰহওক কিন্তু বাবা বুলি ক'লা আৰু পাহাৰ কপাহ সদৃশ হৈ যাব। সৰিয়হৰ বীজো অলপ মজবুত, ডাঠ হয়, কপাহ নৰম আৰু পাতল হয়। গতিকে যিমানেই ডাঙৰ কথা নহওক কপাহৰ দৰে পাতল হৈ যাব। দুনিয়াৰ লোকে দেখিলেও ক'ব এইটো কেনেকৈ হ'ব আৰু তোমালোকে ক'বা এইটো এনেকৈ হ'ব। 'বাবা' বুলি ক'লা আৰু লগে লগে বুদ্ধিত স্পৰ্শ হ'ব যে এনেকৈ কৰা, তেতিয়া সহজ হৈ যাব। এইয়াই সহজযোগী জীৱন।

শ্লোগান: *শ্লোগান: - স্নেহৰ সাগৰত লৱলীন হৈ থাকিলে সদায় সমীপ, সমান আৰু সম্পন্ন ভৱৰ বৰদানী হৈ যা বা ।

!! ཨྐྱུམ་ ཤའགྲིཌི !!